

Den hvide Slavehandel.

Oberst *Liljefalk*, Formanden for den danske Komite til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel, har nylig udgivet en Bog med denne Titel. Det er en meget alvorlig Sag, den omhandler, og alvorligt og indtrængende skrives der om denne modbydelige Handel og dens mange Ofre. Det er jo særlig i de slaviske Lande, hvor de unge Kvinders Fattigdom og Uvidenhed gør dem til et lettere Bytte, at Handelen florerer, men ogsaa Tyskland, Østrig, Frankrig, England o. s. v. leverer et stort Kontingent. Skandinavien staar lavest, men ogsaa unge Piger fra disse Lande falder i Uvidenhed og Letsind som Ofre, og forholdsvis faa er de, der reddes.

Der har i mange Aar i de forskellige Lande været Foreninger til Værn for unge Kvinder, Foreninger, der tog sig af Redningsarbejde, Sædelighedsforeninger o.l. Under deres Arbejde stødte de paa adskillige mistænkelige Tilfælde, og de kom tilsidst under Vejr med, at der foregik en formelig Eksportforretning med unge Piger. Handelen havde sine Grosserere, Agenter, sine Udførselshavne, kort sagt, hele det nødvendige Apparat. Der tjentes store Penge, ofte svimlende Summer, og da disse Folk arbejder i Forstaaelse med hinanden i de forskellige Lande, og paa den anden Side de forskellige Landes Love paa dette Punkt afveg noget fra hinanden, var det muligt for disse Forbrydere ved stadig at arbejde i Fællesskab og stadig flytte Arbejdspladsen til et nyt Land, den ene Gang efter den anden at undgaa Opdagelse og Straf.

Den, der fik Tanken, at samle Na-

tionerne til en fælles Kamp, var Engländeren *William Coote*, Sektetær for det internationale Forbund. Det var i 1898, at Haabløsheden ved de hidtidige Fremgangsmaader pludselig overvældede ham. Da saa han som i et Syn alle Evropas Stater forene sig med fælles Love, fælles Arbejdsmetoder og fælles Optræden. Men hvem skulde sætte dette store Arbejde i Gang? Selv følte han sin egen Ringhed og Opgavens Størrelse og Vanskelighed. „Hvem er jeg, at du skulde sende mig“, disse Ord kom uvilkaarlig over hans Læber, og Herren svarede ham som forud Jeremias: „Du skal gaa overalt, hvor jeg sender dig, og alt det, som jeg befaler dig, skal du tale.“ Og han svarede: „Herre, her er jeg, send mig.“

Men Nationerne kunde ikke samles til Kamp uden Penge. Da faar han ganske uventet de 200 Pund, der skal til, og saa tager han fat. Nu er der Samarbejde mellem de forskellige Lande. Mange gode Resultater er allerede naaede; adskillige Slavehandlere er blevne standsede og deres Ofre befriede. Dog er alt dette jo kun en ringe Brøkdel.

Bogen er ikke alene værd at læse, fordi den giver saa god Underretning om, hvad Foreningen udretter, overalt hvor den kommer hen, men endnu mere fordi den viser, hvilke store Farer de unge Piger er udsatte for, der tager Plads i fremmede Lande, og navnlig, naar de rejser til Lande, hvis Sprog de ikke kan tale.

Alle, der har med unge Piger at gøre: Mødre, K. F. U. K.s Ledere og andre burde eje denne Bog og ved given Lejlighed gøre dem opmærksom paa de Farer, der kan møde dem. Netop en saadan Bog giver én de Beviser i Hænde, der gør, at man bliver troet.